

עפ"ת 38544/09/20 - שקד אליהו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 38544-09-20 שקד אליהו נ' מדינת ישראל
בפני כבוד השופט מאזן דאוד
המערער שקד אליהו
נגד מדינת ישראל
המשיבה

פסק דין

1. בפניי ערעור על החלטתו של בית משפט לתעבורה בחדרה מיום 25.8.20, שניתנה בתיק 3824-01-19 (להלן: "**ההחלטה**"). בהחלטתו בית משפט קמא דחה את בקשתו של המערער לביטול פסק דין שניתן בהעדרו ביום 18.2.19 ובגדרו השית בית משפט קמא על המערער קנס בסך 250 ₪.
2. המערער ביקש להישפט בעקבות דו"ח שנמסר לידיו ובו יוחס לו ביצוע העבירה בניגוד לתקנה 83ב(א) לתקנות התעבורה, בשל נהיגה ברכב מבלי שהיה חגור בחגורת בטיחות. בעקבות בקשתו להישפט, נשלחה הזמנה לדין למערער שהתקיים ביום 18.2.19, ומשלא התייצב המערער ניתן, כאמור, ניתן כנגדו פסק דין בהיעדר.
3. המערער הגיש בפני בית משפט קמא בקשה לביטול פסק הדין, בקשה שנדחתה על ידי בית משפט קמא. בית משפט קמא ציין בהחלטתו, שעל אף העדר תגובה מטעם המדינה, אין הוא מקבל את הבקשה. לטעמו של בית משפט קמא המבקש שלח בקשה להישפט אך לא טרח לברר מה עלה בגורל בקשה זו במשך למעלה משנתיים באופן המצביע על זניחת הבקשה. עוד הוסיף שקיומה של טעות משרדית אינה מהווה עילה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר. זאת ועוד, קיים שיהוי בין מועד מתן פסק הדין לבין מועד הגשת הבקשה, מבלי לתת הסבר מניח את הדעת וגם יש מקום לדחות את הבקשה גם מטעם זה. עוד הוסיף וציין בית משפט קמא שהושת על המערער עונש סביר בדמות הקנס המקורי ואין כאן בנסיבות שתוארו עיוות דין.
4. להשלמת התמונה הבקשה שהונחה לפתחו של בית משפט קמא, לא נתמכה בתצהיר כלשהו מטעם המערער ואף חלק מן המסמכים שנטען שצורפו, לא צורפו כלל ועיקר לבקשה המקורית בפני בית משפט קמא כגון הבקשה להישפט ואישור משלוח דואר רשום.
5. המערער לא השלים עם החלטת בית משפט קמא והגיש את הערעור המונח בפניי. מהודעת הערעור ומהשלמת הטיעונים במסגרת הדין, עולה שהמערער טוען כי אישור המסירה הקיים בתיק בית משפט

קמא מלמד כי ההזמנה לדיון נמסרה לידי מיופה בא כוח כאשר לא ברור מי הוא מיופה הכוח, אין תאריך מסירה, אין שעת מסירה, אין את שמו של המוסר ולכן לא ניתן לייחס משקל כלשהו לאישור מסירה זה.

בנוסף, מציין המערער כי בא כוחו נמצא במעקב תמידי אחר בקשות להישפט, וככל הנראה, כך צוין בבקשה דו"ח נושא הבקשה נשמט מרשימת מעקב התיקים במשרד בא כוחו וכי רק ביום 30.7.20 מזכירתו של בא כוחו של המערער ערכה בדיקה מול הרשויות ביחס לגורל הבקשה להישפט, או אז התברר כי ניתן פסק הדין בהיעדר המערער.

6. במסגרת הערעור שב המערער על טענותיו בפני בית משפט קמא תוך שהוא מציין כי הבקשה להישפט נשלחה באמצעות בא כוחו בדואר רשום וכי לא נשלחה אל הנאשם או לבא כוחו, בניגוד לסעיף 95(א) לחוק סדר דין פלילי הודעה על המשפט. מכל אלה סבור המערער כי היה על בית משפט קמא לבטל את פסק הדין ולאפשר למערער את יומו בבית המשפט.

7. לאחר שעיינתי בתיק בית משפט קמא, בהודעת הערעור ושמעתי את טענות הצדדים בפניי, אני סבור כי דין ערעור זה דחייה.

8. תחילה יש לציין כי בקשתו של המערער לביטול פסק הדין הוגשה ללא תצהיר המאמת מלוא טענותיו. בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית, בפרט כאשר מדובר בטענה עובדתית, ובמקרה דנן, טענותיו של המערער, ביחס לאישור המסירה, שהן טענות עובדתיות, שאין לו מיופה כוח, שאינו מכיר את הגברת החתומה על אישור המסירה אלו טענות עובדתיות שהיה על המערער לתמוך אותן בתצהיר מטעמו, או מטעם הבקיא בעובדות על מנת לסתור חזקת המסירה ואין מקום להעלות טענות עובדתיות מסוג זה בעלמא וללא תימוכין (ראו: רע"פ 8427-17 מ"י נ' סאלם, פסקה 35 שניתן ביום 25.3.18; וראו רע"פ 1771/19 ליאור עבודי נ' מ"י, פסקה 10, מיום 11.7.19; וכן רע"פ 2474/18 יואל גולדברג עו"ד נ' מ"י, פסקה 9 מיום 11.7.19); די בנימוק זה על מנת לדחות את ערעורו של המערער.

9. לגופם של הדברים, המערער הגיש את בקשתו, בעילה של טעם מוצדק לאי התייצבות, ולא מהעילה של עיוות דין. מדובר בטענה עובדתית, שמעבר להיעדר תצהיר, עיון באישור המסירה מלמד כי לא נפל כל פגם, באישור מסירה זה אשר נשלח לכתובת של המערער המלאה שצוינה על ידו, ונמסרה בתאריך 12.9.18 לידי מיופה כוחו של הנמען הרשום, ולא נפל כל פגם באישור מסירה זה ועל כן, חזקת המסירה לא הופרכה על ידי המערער.

10. זאת ועוד, יש לציין כי עיון בהודעת תשלום הקנס מלמדת כי קיימת ראשית הודאה של המערער כשמצוין לדברי הנהג "אתה צודק אני מצטער לא חגרת", ולכן לא ניתן, בנסיבות העניין לטעון לעיוות דין, ובעיקר בשל העובדה כי הושת על המערער הקנס המקורי בלבד.

ניתן היום, ט' חשוון תשפ"א, 27 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.